

stk. 1, foreslås derfor forhøjet til fængsel indtil 8 år, jf. stk. 1.

Efter stk. 2 i den gældende bestemmelse kan straffen stige til fængsel indtil 12 år, når gerningsmanden har måttet regne med, at forfalskningen ville få virkning under krigsforhold. Denne strafferamme foreslås opretholdt.

Endvidere foreslås det, at den gældende bestemmelse suppleres med en skærpet strafferamme på fængsel indtil på livstid, når forbrydelsen begås under væbnet konflikt, jf. stk. 3. Hvis forbrydelsen har medført fare og især skade, vil sådanne forhold, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, kunne henføres under straffeloven § 237 om manddrab, § 180 om forsætlig brandstiftelse og § 183, stk. 2, om forvoldelse af sprængning mv. under de omstændigheder, der er nævnt i § 180. Det gælder dog ikke, hvis forbrydelsen medfører, at den forventede virkning af ammunitionen mv. udebliver.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i § 35.

Det foreslås, at udtrykket »fjende« ændres til »modpart«. Under militære fredsstøttende operationer vil de tidligere eller aktuelt stridende parter ikke kunne betegnes som »fjenden«. Den fredsstøttende styrke vil som udgangspunkt betragte sig som fuldstændig neutral i den konflikt, der er årsag til indsættelsen.

De gældende strafferammer foreslås opretholdt.

Til § 33

Den foreslåede bestemmelse vedrører strafansvar for at røbe militære hemmeligheder. Stk. 1 og 2 svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende bestemmelse i militær straffelov § 31.

Udtrykket »militære hemmeligheder« omfatter ikke blot oplysninger, der er klassificeret »Hemmeligt« eller i øvrigt klassificeret efter det klassifikationssystem, som gælder inden for forsvaret og den offentlige forvaltning. Udtrykket omfatter enhver oplysning, som kan skade landets forsvar, hvis den videregives til fremmed magt mv. Især den teknologiske udvikling i de senere år har i betydelig grad ændret bl.a. metoder og strategier for krigsførelse. Afsløring af sådanne oplysninger vil efter omstændighederne kunne få meget alvorlige konsekvenser for dansk militært forsvar. Det gælder, hvad enten forbrydelsen begås i fredstid eller under væbnet konflikt, og hvad enten de er blevet afsløret forsætligt eller uagtsomt.

De foreslåede bestemmelser til § 33, stk. 1, 3. punktum, og stk. 2, 2. punktum, finder efter deres formulering

ring ligesom de gældende bestemmelser anvendelse såvel under væbnet konflikt som under truende udsigt hertil. Det er ikke en forudsætning, at der er offentliggjort meddelelse om, at der er truende udsigt til væbnet konflikt, jf. forslaget til § 10, stk. 2 og stk. 3. Udtrykket under truende udsigt til væbnet konflikt er et selvstændigt led i gerningsindholdet. Den gældende formulering foreslås opretholdt, idet bestemmelsen netop kan være relevant i den gråzone, der typisk vil gå forud for en sådan meddelelse eller den faktiske indtræden af væbnet konflikt. Om en overtrædelse af § 33, stk. 1, 3. punktum, eller § 33, stk. 2, 2. punktum, konkret er begået under truende udsigt til væbnet konflikt, skal i givet fald afgøres af domstolene under en straffesag.

Stk. 2 finder også anvendelse i tilfælde, hvor der ikke kan føres det nødvendige bevis for, at gerningsmanden har haft til hensigt at foretage handlinger, der er omfattet af stk. 1, særligt at røbe militære hemmeligheder, hvis åbenbaring for fremmed magt kan skade landets forsvar.

Forslaget til stk. 3 er en ny bestemmelse. På grund af de betydelige risici, som også uagtsomme afsløringer af militære hemmeligheder kan have for de væbnede styrker og for landets militære forsvar, foreslås det som stk. 3 at indsætte en ny bestemmelse om strafansvar for afsløring af militære hemmeligheder, som skyldes grov uagtsomhed. Den simpelt uagtsomme afsløring af militære hemmeligheder vil derimod fortsat ikke være omfattet.

De gældende strafferammer foreslås forhøjet. Dette skyldes dels som nævnt ovenfor forbrydelsens ændrede karakter begrundet i den teknologiske udvikling gennem de senere år i forhold til da de gældende strafferammer blev fastsat i 1937 dels, at bestemmelsen har en nær tilknytning til straffelovens bestemmelser om lignende forhold.

I straffeloven § 109, således som denne bestemmelse er affattet ved lov nr. 225 af 7. juni 1952, findes en nogenlunde tilsvarende bestemmelse om den, som røber eller videregiver meddelelse »om statens hemmelige underhandlinger, rådslagninger eller beslutninger i sager, hvorpå statens sikkerhed eller rettigheder i forhold til fremmede stater beror ...«. Strafferammen i § 109, stk. 1, er fængsel indtil 12 år.

Straffeloven § 107, stk. 1, og § 108, stk. 1, om spionage og bistand til fremmede efterretningstjenester anvender strafferammer på henholdsvis fængsel indtil 16 år og 6 år. Efter § 107, stk. 2 (spionage), kan straffen stige til fængsel indtil på livstid, bl.a. når forbrydelsen er begået under krig eller besættelse. Efter § 108, stk. 2, kan straffen for bistand til fremmede efter-